

Mika Lietzen ja Ville Ranta uskovat, että hyvä sarjakuva löytää kyllä yleisönsä. Tämän innoittamana he perustivat Anna af Hällströmin kanssa sarjakuvayhdistys ASEMAN.

MIKA LIETZEN JA VILLE RANTA: "ALUSSA ON IDEA JA SITTEEN SE KERROTAAN"

Ville Hänninen

Omakustanteita voi tehdä kahdella tavalla, joko pitkään ja rauhassa materiaalia viimeistellen tai sitten nopeasti rykäisemällä. Molemmista tavoista on puolensa; "amatöörimäisen" näköisistä

omakustanteista voi löytää valtavaa tekemisen iloa ja itsesensuurin puutetta. Toisaalta tarinoiden ja lehden ulkoasun huolellinen työstäminen voi johtaa jatkossa vielä parempiin saavutuksiin. Harva meistä kun saa puettua nerouttaan sanoiksi ja/tai kuviksi ilman tuskanhikeä ja valvottuja öitä.

Yksi viime vuoden lupaavimmista

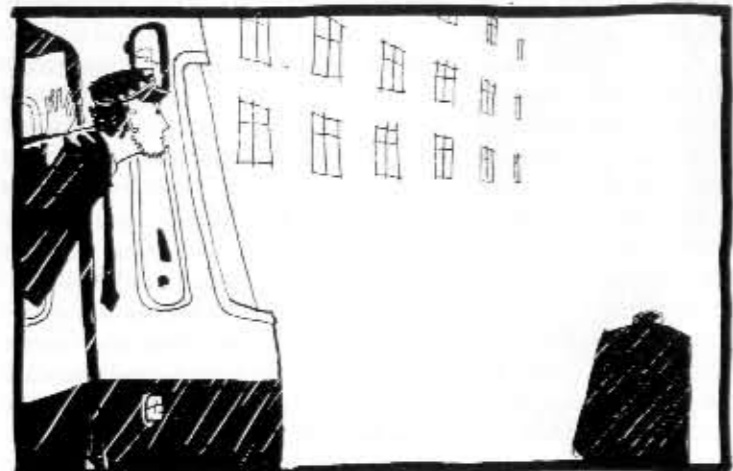
omakustanteista oli Ville Rannan ja Anna af Hällströmin Ki:ma. Ki:man takaa löytyy viime vuonna perustettu sarjakuvayhdistys ASEMA. Hitaasti mutta harkitusti lonkeroitetaan suomalaisen sarjakuvamaailmaan levittävä ASEMA aikoo lähitulevaisuudessa julkaista viiden kuukauden välein ilmestyvän Ki:man lisäksi ainakin kansainvälisen

Laikku-antologian sekä Mika Lietzenin kolmi-osaisen Katharsis-tarinan. Mutta mistä kimmoke ASEMAN perustamiseen, Mika Lietzen ja Ville Ranta?

- Mietimme Mikan ja Annan kanssa syksyn sarjakuvafestivaaleilla, että meidän erilaiset projektit voisivat yhdistyä. Ki:man ja Laikun kanssa puuhastelu johti siten syyskuussa ASEMAN syntyyn. Meidän kolmen lisäksi joukkoon kuuluvat Kari Sihvonen ja Tuisku Honkanen. Kun ihmisiä on enemmän, jaksaa puurtaa. Myös apurahoja on helpompi hakea yhdistyksen kautta, valaisee Ville.

- Omakustanteiden ongelma on niiden

"Suunnittelen sarjakuviini draamallisia, jännittäviä kohtauksia. Sarjakuva antaa tähän paljon mahdollisuuksia, ruudussa voi tapahtua paljon yhtäaikaan", kertoo monisatasivulsta Sede-tarinansa työstävä Ville Ranta.

markkinoinnissa. Kun lehtiä ei näe missään, ei niitä osaa etsiäkään. Pyrimme välttämään ongelmaa perustamalla ASEMAN. Sen kautta voimme tehdä hyvin erilaisia julkaisuja, joita kuitenkin yhdistää "asemalaisuus" - vähän niin kuin Ranskassa l'Association tai Kanadassa Drawn & Quarterly. Tavoitteena on saada toiminnalle sellaista jatkuvuutta, että meidän muistettaisiin ja tunnistettaisiin. Tuotteiden pitää olla sellaisia, että ihmiset oppivat luottamaan puluun, hehkuttaa Mika ja viittaa ASEMAN logoon.

Laadukkailla tuotteilla ASEMA pyrkii tavoittelemaan mahdollisimman suurta yleisöä ilman että kuitenkaan sorruttaisiin liiallisiin kompromisseihin tai helpoihin ratkaisuihin.

- Ei ole itsetarkoitusta saada taidepiiri-

rien hyväksyntää sarjakuville. Sen sijaan minusta on ehdottoman tärkeää, että taiteesta kuten hyvästä kirjallisuudesta ja teatterista pitävät ihmiset löytävät myös laadukkaan sarjakuvan. On paljon ihmisiä, jotka lukisivat hyviä sarjakuvia, jos niitä tulisi tyrkyllä, muistuttaa Ville.

- Haluaisin myös eron siitä leimasta, että sarjakuvien tekeminen on "vain harrastus". Eihän kaikki sellainen, millä ei tienaa leipäänsä, ole puuhastelua. Minusta sarjakuvia ei voi verrata ratsastustunteihin!

Kunnon kerronta vetoaa

Vakava suhtautuminen sarjakuviin leimaa paitsi tapaamistamme Helsingin Erottaja-haarissa myös Lietzenin ja Rannan omia

"Myönnän kyllä, että minulla on vahvoja vaikutteita monoon suuntaan. Pystyn sanomaan aika tarkasti, että 'tuo silmä on Trondheimilta ja tuo käsi Killofferilta'. Uskon, että oman tyylinsä voi löytää vain kokeilemalla mahdollisimman paljon", sanoo Mika Lietzen.

sarjakuvatuotantoa. Lietzen on parissa vuodessa tehnyt melkoisesti lyhyitä, tyyliään etsiviä sarjakuvatarinoita, joista tulee etsimättä mieleen l'Associationin taiteilijat Lewis Trondheimista ja Jochen Gernerista Killofferiin. Dave McKeanin ja Miguelanxo Pradon mieleentuova Ranta puolestaan on suomalaisesta näkövinkkelistä katsottuna varsinainen outolintu, pitkien tarinoiden mies.

- Pyrin irti yhteen oivallukseen perustuvista jutuista. Tahdon, että omista tarinoistani on perusteellista kerrontaa, useita teemoja, kerroksellisuutta. Dave Simille 120-sivuinen tarina on lyhyt ja niin minustakin, kertoo Ville.

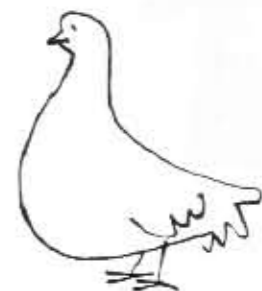
Ki:maan hän tekee 12-osaista ja kaiken kaikkiaan yli 400-sivuista Sade-tarinaa, joka on kahden ilmestyneen osan jälkeen selvästi vasta löytämässä muotonsa. Rannan kärsivällinen kerronta vaatii melkoisesti sivuja, minkä vuoksi aikaa ja sen merkitystä pohtiva tarina lähtee kunnolla käyntiin vasta seuraavissa osissa.

- Näin pitkässä tarinassa tyyllinen jatkuvuus on tärkeää. Yritän myös käyttää visuaalisia tehokeinoja mahdollisimman hienovaraisesti, jotta ne eivät astuisi mestarin asemaan. Hyvässä sarjakuvassa kikkoja tarvitaan loppujen lopuksi varsin vähän.

Kumpikaan ei ole opiskellut taidekoulussa tai graafisen alan oppilaitoksissa päiväkään, mikä erottaa heidät monista nuorista sarjakuvantekijöistä. Sekä Lietzen että Ranta ovat opiskelleet kirjallisuutta. Se näkyy nimenomaan tarinallisuuden ja dramaturgian korostamisessa. Ulkonäkö on tärkeää mutta ei itsisarvo.

- Olemme siinä mielessä antigrافisia, että emme keskity tchoihin vaan kerrontaan, täryttää Ville.

- Niin, jos ASEMAN päämääristä sorvaisi jonkinlaisen iskulauseen, se kuuluisi seuraavasti: alussa on hyvä idea ja sen jälkeen se kerrotaan, päättää Mika. ■

ASEMA